

Prejudiciële vragen

1. Is artikel 6, lid 1, van de partnerschapsovereenkomst inzake visserij tussen de Europese Gemeenschap en het Koninkrijk Marokko exclusief in die zin dat uitgesloten is dat communautaire vaartuigen visserijactiviteiten in de Marokkaanse visserijzones mogen verrichten op basis van uitsluitend door de bevoegde Marokkaanse instanties aan Marokkaanse houders van visquota verleende vergunningen?
2. Is artikel 6, lid 1, van de partnerschapsovereenkomst exclusief in die zin dat uitgesloten is dat communautaire vaartuigen worden verhuurd aan Marokkaanse bedrijven bij Bareboat Charter (volgens de standaardformule „Barecon 2001” BIMCO Standard Bareboat Charter) voor bevissing van de Marokkaanse visserijzones op basis van uitsluitend door de bevoegde Marokkaanse instanties aan Marokkaanse houders van visquota verleende vergunningen?
3. Luidt het antwoord op de tweede vraag anders ingeval de verhuurder ook knowhow in de vorm van beheer en bemanning van de vissersvaartuigen en technische ondersteuning aan het Marokkaanse bedrijf verstrekt?
4. Machtigt de partnerschapsovereenkomst het Koninkrijk Marokko om ten zuiden van 29°N buiten de overeenkomst zijn eigen nationale industriële pelagische visserijactiviteiten te ontwikkelen en te verrichten? Zo ja, machtigt de overeenkomst het Koninkrijk Marokko dan om voor zijn nationale visserij communautaire vissersvaartuigen zonder document van de Europese Gemeenschap in te huren of er rechtstreeks vergunningen aan te verlenen?

—————

Verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door de Förvaltningsrätten i Malmö (Zweden) op 6 november 2013
— Bricmate AB/Tullverket

(Zaak C-569/13)

(2014/C 15/14)

Procestaal: Zweeds

Verwijzende rechter

Förvaltningsrätten i Malmö

Partijen in het hoofdgeding

Verzoekende partij: Bricmate AB

Verwerende partij: Tullverket

Prejudiciële vragen

Is uitvoeringsverordening (EU) nr. 917/2011 ⁽¹⁾ van de Raad van 12 september 2011 tot instelling van een definitief antidumpingrecht en tot definitieve inning van het voorlopige antidumpingrecht op keramische tegels van oorsprong uit de Volksrepubliek China (PB L 238, blz. 1) ongeldig omdat:

1. het onderzoek van de EU-instellingen blijkt geeft van kennelijke onjuiste beoordelingen van de feiten,
2. het onderzoek van de EU-instellingen kennelijk onjuiste beoordelingen bevat,
3. de Commissie haar zorgvuldigheidsplicht heeft verzuimd en artikel 3, leden 2 en 6, van verordening (EG) nr. 1225/2009 van de Raad van 30 november 2009 ⁽²⁾ betreffende beschermende maatregelen tegen invoer met dumping uit landen die geen lid zijn van de Europese Gemeenschap (PB L 343, blz. 51) heeft geschonden,
4. de Commissie haar verplichtingen krachtens artikel 20, lid 1, van verordening (EG) nr. 1225/2009 niet is nagekomen en de rechten van verdediging van het bedrijf niet in acht heeft genomen,
5. de Commissie in strijd met artikel 17 van verordening nr. 1225/2009 heeft verzuimd rekening te houden met de informatie die het bedrijf verstrekte en/of
6. de Commissie haar motiveringsplicht (overeenkomstig artikel 296 VWEU) heeft verzuimd?

—————

⁽¹⁾ PB L 238, blz. 1.

⁽²⁾ PB L 343, blz. 51.

—————

Verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door het Amtsgericht Rüsselsheim (Duitsland) op 12 november 2013 — Thomas Etzold e.a./Condor Flugdienst GmbH

(Zaak C-575/13)

(2014/C 15/15)

Procestaal: Duits

Verwijzende rechter

Amtsgericht Rüsselsheim

Partijen in het hoofdgeding

Verzoekende partijen: Thomas Etzold, Sandra Etzold, Toni Lenard Etzold

Verwerende partij: Condor Flugdienst GmbH

Prejudiciële vragen

1. Moeten de buitengewone omstandigheden in de zin van artikel 5, lid 3⁽¹⁾, van de verordening direct de geboekte vlucht betreffen?
2. Indien ook buitengewone omstandigheden tijdens vorige vluchten voor een latere vlucht relevant zijn: moeten dan de redelijke maatregelen die de luchtvaartmaatschappij die de vlucht uitvoert, volgens artikel 5, lid 3, van de verordening moet treffen, alleen ertoe strekken buitengewone omstandigheden te voorkomen dan wel ook beogen een langere vertraging te vermijden?
3. Moeten schadelijke handelingen van op eigen verantwoordelijkheid handelende derden die opdrachten hebben gekregen die deel uitmaken van de exploitatie van een luchtvaartonderneming, worden beschouwd als buitengewone omstandigheden in de zin van artikel 5, lid 3, van de verordening?
4. Indien de derde vraag bevestigend wordt beantwoord: speelt het dan voor de beoordeling een rol van wie (luchtvaartmaatschappij, luchthavenexploitant enz.) de derde de opdracht kreeg?

⁽¹⁾ Verordening (EG) nr. 261/2004 van het Europees Parlement en de Raad van 11 februari 2004 tot vaststelling van gemeenschappelijke regels inzake compensatie en bijstand aan luchtreizigers bij instapweigering en annulering of langdurige vertraging van vluchten en tot intrekking van verordening (EEG) nr. 295/91 (PB L 46, blz. 1).

Hogere voorziening ingesteld op 19 november 2013 door Europäisch-Iranische Handelsbank AG tegen het arrest van het Gerecht (Vierde kamer) van 6 september 2013 in zaak T-434/11, Europäisch-Iranische Handelsbank AG/Raad van de Europese Unie

(Zaak C-585/13 P)

(2014/C 15/16)

Procestaal: Engels

Partijen

Rekwirante: Europäisch-Iranische Handelsbank AG (vertegenwoordigers: S. Jeffrey, Solicitor, S. Ashley, Solicitor, A. Irvine,

Solicitor, H. Hohmann, Rechtsanwalt, D. Wyatt QC, R. Blakeley, Barrister)

Andere partijen in de procedure: Raad van de Europese Unie, Europese Commissie, Verenigd Koninkrijk van Groot-Brittannië en Noord-Ierland

Conclusies

- het arrest van het Gerecht vernietigen wat betreft de precieze in de onderhavige voorziening uiteengezette punten;
- de bestreden maatregelen met onmiddellijke ingang nietig verklaren, voor zover zij EIH betreffen;
- de Raad verwijzen in de kosten die EIH tijdens de procedure voor het Gerecht en tijdens de hogere voorziening voor het Hof heeft gemaakt.

Middelen en voornaamste argumenten

1. Het Gerecht heeft blijk gegeven van een onjuiste rechtsopvatting en is tot de met de vorderingen onverenigbare slotsom gekomen dat EIH had erkend dat zij de transacties had uitgevoerd waarop de Raad zich heeft gebaseerd om haar plaatsing op een lijst te rechtvaardigen.
 - EIH heeft niet erkend dat zij de transacties heeft uitgevoerd die in de motivering van de Raad waren vermeld.
 - De betwisting door EIH van het feit dat zij de in de motivering vermelde transacties zou hebben uitgevoerd, was voldoende onderbouwd in haar schriftelijke stukken en was bijgevolg ontvankelijk.
2. Het Gerecht heeft blijk gegeven van een onjuiste rechtsopvatting door te oordelen dat aan de inhoudelijke eisen voor plaatsing op een lijst was voldaan:
 - EIH heeft niet erkend dat zij de transacties heeft uitgevoerd waarop de Raad zich heeft gebaseerd om haar plaatsing op een lijst te rechtvaardigen en de Raad heeft niet het bewijs van het tegendeel geleverd.
 - De in het verzoekschrift van EIH vermelde transacties komen niet overeen met de transacties waarop de Raad zich heeft gebaseerd ter rechtvaardiging van de plaatsing op een lijst.
 - Het argument van EIH dat bepaalde transacties van de werkingssfeer van de sanctieregeling van de EU waren uitgesloten (te weten betalingen op bevroren rekeningen), was toereikend gemotiveerd en was bijgevolg ontvankelijk.